

Jeg hedder Henning Schmidt og er lige fyldt 62.

Jeg mistede for 50 år siden en stor del af min hørelse efter en operation - i foden!

Jeg fik i den forbindelse en streptokokinfektion, og midlet mod dette hed dengang Streptomycin.

En af de kendte bivirkninger (ved man nu) er, at det kan nedbryde hørenerverne.

Hørelsen blev med tiden langsomt dårligere, men to tilfælde af stress fjernede næsten resthørelsen.

Efter første tilfælde for adskillige år siden fik jeg for første gang tilbudt Cochlear Implant. Men jeg turde faktisk ikke - jeg syntes ikke, de mulige bivirkninger lød så tillokkende.

For to år siden fik jeg så stress i en sådan grad, at hørelsen næsten forsvandt. Og denne gang var jeg moden til at tage beslutningen om at få CI. Samt at stoppe det stressfyldte arbejde.

Jeg havde hele tiden den frygt i baghovedet, at hørenerverne var så ødelagte af forgiftningen, at der ikke ville være forbindelse længere inde.

Men de gode folk på Gentofte ved, hvad de taler om. Deres målinger viste, at der var kontakt og gode muligheder for et godt resultat.

Vi sagde ja til operation på det dårligste øre, og samtidig bestilte min kone Karin vores livs rejse til England og Skotland.

En 14 dages festivaltur, som kredsede omkring musikeren Richard Thompson og et gensyn med alle de nulevende medlemmer af bandet Fairport Convention.

Arrangøren er gift med Richard Thompson, og man kunne formode, at vi ville få nogle oplevelser, som ville være helt specielle.

Det var noget af et sats, må man sige, i og med at vi på daværende tidspunkt ikke anede, om jeg ville komme til at høre en dyt på turen.

Samt den kendsgerning at jeg ikke havde hørt ny musik de sidste 30 år og faktisk slet ikke anede, hvordan deres musik lød. Og om jeg ville kunne lide den.

Jeg blev opereret i januar, og efter switch on er det gået stille og roligt frem med at forstå tale. Og en form for musikforståelse dukkede også op - men ikke nogen revolution.

Efter finindstilling af CI blev det langt bedre, men jeg havde stadig problemer med de dybe toner. Høreapparat og CI kunne ikke rigtig sammen på det punkt.

Jeg fik den store tur på Gentofte, hvor man justerede mit Phonak Naida bedst muligt, og jeg besluttede mig for at bide tænderne sammen for at få det til at lykkes.

Min store frygt var de høje lydstyrker, som man kører med ved disse store udendørs koncerter. Og om det i det hele taget kunne omsættes til musik.

Jeg trænede med at høre gamle Beatlesmelodier i bilen til og fra arbejde. Det var kendt stof fra min ungdom, og lige så stille og roligt lærte hjernen at udskille enkelte instrumenter af kaos.

Så jeg følte mig nogenlunde klar til turen.

Vi var derovre i august, og det har for mig været en kæmpe succes.

Vi startede med en opvarmingskoncert, hvor Fairport Convention for en mindre skare gennemprøvede, hvad de et par dage efter ville spille til koncerten i Cropredy foran 20.000 tilskuere.

Richard Thompson var også med, men for mig var hovedattraktionen en gut, der hedder Chris Leslie.

Han spiller på stort set alle strengeinstrumenter samt visse fløjter. Og han gav vareprøver på alt, hvad han kunne.

Vi mødte orkestret dagen efter under mere private former (vi spillede et havespil mod dem), og jeg måtte fortælle ham, at han havde givet mig nøglen til at forstå deres musik, ved at spille på alle de mange forskellige strenge, han mestrer.

For mig endte det med en kæmpe oplevelse. Ikke alene gik det godt med 3 dages meget høj koncertmusik.

Men turen sluttede med et lille privat arrangement, hvor Richard Thompson spillede og sang sammen med et par venner.

Det var så stort igen efter alle disse år at kunne høre og forstå det meste af, hvad der foregik.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at jeg som gammel høreapparatbruger er ret imponeret af de kredsløb, der sidder i CI.

Med de fire programmer, som sidder i fjernbetjeningen, kan man næsten altid finde et, som passer til den lyttesituation, man sidder i.

Mest imponerende er, at man ved motorvejsfart i en bil tydeligt kan høre musik og tale. Al bilstøjen er næsten væk.

Det har for mig betydet en tilbagevenden til et nærmest normalt liv. Jeg mangler bare telefonen - men det arbejder vi på.

Med venlig hilsen
Henning Schmidt

Den 14. september 2012.